

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Sermo XLVII. In Cantica. §. tertius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

cuit mea humilitas? Non mea, inquit, sapientia, non mea nobilitas, non mea pulchritudo, quæ nulla erant mihi, sed quæ sola inerat humilitas dedit odorem suum, id est solitum, solita placet Deo humilitas. Solito planè atque ex consueto excelsus Dominus humiliâ respicit: & ideo cùm esset Rex in accubitu, id est in excelso habitaculo suo, illuc quoque humilitatis odor ascendit: *In altis habitat*, inquit Psal. 112. & *humilia respicit in cælo & in terra.*

SERMO XLV. IN CANTICA.

§. 2. tom. 3. pag. 73.

QUæramus geminam animæ pulchritudinem, hoc enim mihi videtur innuere. Decor animæ humilitas est. Non à me ipso hoc dicam, cùm Propheta prior dixerit Psal. 50. *Asperges me hyssopo, & mundabor*; humili herbâ, & pectoris purgativâ, humilitatem significans. Hac se post gravem lapsum Rex & Propheta lavari confidit, & sic niveum quendam innocentiam recuperare candorem. Verùm in eo qui graviter peccavit, etsi amanda, non tamen admiranda humilitas. At si quis innocentiam retinet, & nihilominus humilitatem: nonne is tibi videtur geminum animæ possidere decorem? Sancta Maria sanctimoniam non amisit, & humilitate non caruit. Et ideo concupivit Rex decorem ejus, quia humilitatem innocentiam sociavit. Denique *respexit*, inquit Luc. 1. *humilitatem ancille sue.*

SERMO XLVII. IN CANTICA.

§. tertius.

Differunt tamen & ipsi inter se, quòd hortus quidem, ut floreat, hominum manu & arte excolitur, campus verò ex semet-

femetipso naturaliter producit flores, & absque omni humanæ diligentiae adiutorio. Putasne jam tibi videris advertere quisnam ille sit campus, nec sulcatus vomere, nec defossus sarculo, nec fimo impinguatus, nec manu hominis seminatus: venustatus tamen nihilominus nobili illo flore, super quem constat requievit Spiritum Domini? *Ecce, inquit Gen. 27. odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus.* Necdum speciem suam ille flos agri induerat, & jam dabat odorem suum, quando eum, ut hoc præ gaudio exclamaret, præsensit Spiritu, corpore marcens sanctus & senex Patriarcha caligans visu, sed odoratu sagax. Non se proinde debuit florem *thalami* protestari, qui flos est perpetuò vicens: sed neque item *horti*, ne humano videretur opere generatus. Pulchrè autem & convenientissimè *flos campi sum*, ait, qui & absque humana industria prodiit; & semel prodeunti nulla est deinceps dominata corruptio, ut sermo impleatur quem dixit Psalm. 15. *Non dabis sanctum tuum videre corruptionem.*

EX TOMO V.

Ex Tractatu de PASSIONE DOMINI.

CAPUT X.

De tertio Folio Vitis, id est, III. Verbo Christi in Cruce.

Mulier ecce filius tuus, &c.

PRæparemus nunc visum pariter & auditum cordis nostri ad videndum tertium folium Vitis nostræ, *Mulier*, inquit Ioan. 19. *ecce filius tuus. Ecce mater tua.* Verbum bonum & suave, verbum mirabile, magnum, continens piæ charitatis affectum. Certè nos legimus Dominum Iesum, maximè cum ad